

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **PV Building Limited**,
sídlem Newman Street 66-67, W1T3EQ Londýn, Spojené království Velké
Británie a Severního Irska, Registrační číslo: 6201862
Odštěpný závod: PV Building Limited - branch, organizační složka, sídlem
Bořivojova 35/878, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Václavem Staňkovským, LL. M.,
sídlem Slezská 1, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2016 č. j. 19134/16/5300-21442-711674

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Předmět sporu

1. Odvolací finanční ředitelství (dále jen „žalovaný“) vydalo dne 29. 4. 2016 podle ust. § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), a podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro rozhodné zdaňovací období (dále jen „ZDPH“) rozhodnutí blíže označené v záhlaví

tohoto rozsudku, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) ze dne 7. 5. 2015 č. j. 1722752/15/2003-52524-105502, platební výměr, jímž byla žalobkyni vyměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období duben 2013 ve výši 321 737,- Kč.

2. Správce daně neuznal žalobkyni nárok na odpočet daně ve výši 2 075 561 Kč s odůvodněním, že neprokázala, že předmětná plnění přijala tak, jak bylo formálně deklarováno listinnými doklady od dodavatele společnosti H – invest, s.r.o. (dále jen „H-Invest“).

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

3. Podanou žalobou napadla žalobkyně rozhodnutí žalovaného z důvodu spočívajícím ve zkrácení jejích práv, k němuž došlo jak napadeným rozhodnutím, tak rozhodnutím správce daně v prvním stupni. Žalobkyně tvrdí, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a provedené důkazy nebyly správně vyhodnoceny.
4. Žalobní důvody shledává žalobkyně v následujících konkrétních skutečnostech.
5. *V prvním žalobním bodu* namítá, že správce daně svou nečinností zapříčinil nemožnost vyslechnutí klíčového svědka - pana J. M., který z titulu funkce ředitele společnosti H-Invest uzavřel s žalobkyní Rámcovou smlouvu o dílo. Žalovaný pak v rámci odvolacího řízení uložil správci daně, aby řízení o výsledcích tohoto svědka doplnil, svědek však v mezidobí zemřel.
6. V doplnění žaloby ze dne 29. 7. 2016 dále žalobkyně uvedla, že správce daně dle jejího návrhu jmenovaného svědka předvolal dne 19. 5. 2014 k podání svědecké výpovědi, předvolání však bylo vráceno provozovatelem poštovních služeb s odůvodněním, že na adrese není domovní schránka. Dne 19. 9. 2014 správce daně zopakoval předvolání svědka, avšak provozovatel poštovních služeb vrátil dne 6. 10. 2014 zásilku s odůvodněním, že nebyla vyzvednuta v úložní době. Dle žalobkyně měl správní orgán požádat o svědkovo předvedení podle § 100 odst. 2 daňového řádu. Neprovedení tohoto důkazu zakládá vadu řízení (viz rozsudek NSS ze dne 8. 3. 2005, č. j. 1 Afs 51/2004-75), kterou žalovaný v rámci odvolacího řízení uznal a uložil správci daně, aby výsledek svědka J. M. provedl, avšak následně bylo zjištěno, že svědek dne ... zemřel. Popsaný postup správce daně byl příčinou, že tento důkazní prostředek, který byl rozhodující pro správné stanovení daňové povinnosti daňového subjektu, není možné provést.
7. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně namítá, že žalovaný odmítl provést svědeckou výpověď pana I., který je důležitý proto, že ze svědecké výpovědi pana M. J., který byl v předmětné době zaměstnán u daňového subjektu na pozici stavbyvedoucího vyplývá, že od pana I., odpovědné osoby dodavatele, přebíral části díla.
8. V doplnění žaloby ze dne 29. 7. 2016 dále žalobkyně uvedla, že pan I. se při výkonu prací pohyboval na staveništi a předával části díla panu J.; jeho svědectví tudíž může být zásadní pro prokázání skutečnosti, že se zdanitelná plnění uskutečnila. Z výpovědi pana J. je zřejmé, že pan I. byl u dodavatele v obdobné pozici, jako pan J. u daňového subjektu, tedy na pozici stavbyvedoucího, nebo na obdobné pozici, a lze předpokládat, že by byl schopen uvést, kdo práci prováděl, jakými prostředky byly práce provedeny a jaké konkrétní práce byly realizovány. Pokud žalobkyně neuvedla skutečnosti, o nichž má svědek vypovídat, žalovaný byl povinen ji vyzvat k upřesnění okruhu otázek, ke kterým může tento svědek podat svědectví (viz rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 11. 2005, č. j. 31

Ca 138/2005-42). Žalovaný však posoudil návrh výsledku tohoto svědka jako ryze účelový pokus žalobkyně protahovat řízení, neboť daňový subjekt navrhl výslech tohoto svědka až před odvolacím orgánem, těsně před uplynutím lhůty pro stanovení daně dle § 148 daňového řádu. K tomu žalobkyně dodává, že postavení pana I. ve společnosti dodavatele uvedla již při ústním jednání dne 9. 12. 2015 a navrhla jeho svědeckou výpověď ihned poté, co se seznámila s obsahem výpovědi svědka pana J. dne 24. 3. 2016 a s vyhodnocením tohoto výsledku žalovaným dne 8. 4. 2016.

9. *Ve třetím žalobním bodu* žalobkyně nesouhlasí s hodnocením svědecké výpovědi M. J. správcem daně.
10. V doplnění žaloby ze dne 29. 7. 2016 žalobkyně uvedla, že žalovaný posoudil svědeckou výpověď tohoto svědka tendenčně a to na základě toho, že svědek M. J. uvedl, že nezná J. M., zná pouze pana I. a současně neuvedl, jaké konkrétní práce se na dané zakázce prováděly. Přitom ze svědecké výpovědi vyplývá, že pan J. pracoval pro daňový subjekt v pozici stavbyvedoucího, tedy jako osoba pověřená koordinací a kontrolou provádění stavebních prací. Je pravděpodobné, že při výkonu svých povinností se pan J. setkával zejména s panem I. a panem F., se kterými v místě provádění stavby spolupracoval (právě od nich přebíral zakázky). Protože pan M. působil jako ředitel u dodavatele, je nepravděpodobné, že se mohl s panem J. setkat. Při hodnocení, že svědek pan J. neuvedl žádné konkrétní práce, které byly prováděny, správce daně nijak nezohlednil mj. značný časový odstup od doby provádění prací do doby podání svědecké výpovědi, tedy více než 6 let před podáním svědecké výpovědi.
11. Rámcová smlouva o dílo byla uzavřena s panem M. (ředitelem společnosti) a při vlastní realizaci bylo jednáno s panem F. a panem I., neboť tito zaměstnanci byli dodavatelem pověřeni jednat ve věci vlastní realizace stavebních prací. Argument žalovaného, že žalobkyně do konce května 2010 nadále přijímala plnění od dodavatele, přestože pan M. nebyl v té době jednatelem dodavatele, není pro posouzení zdanitelného plnění nijak rozhodující. Skutečnost, že pan M. nebyl v době podpisu Rámcové smlouvy o dílo jednatelem společnosti, není na překážku, aby uzavřel platně za dodavatele smlouvu o dílo. V pozici ředitele byl totiž podle § 15 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obchodní zákoník“) oprávněn smlouvu o dílo uzavřít. Ze strany dodavatele nebyla platnost smlouvy o dílo ani oprávnění pana M. takovou smlouvu uzavřít nikdy zpochybněna.
12. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobkyně namítá, že správce daně ani žalovaný se nevypořádali se všemi důkazy, konkrétně žalobkyně poukazuje na evidenci školení bezpečnosti práce ze dne 8. 3. 2010 prokazující, že při něm byli proškoleni zaměstnanci nejen žalobkyně, ale i zaměstnanci společnosti H-Invest.
13. V doplnění žaloby ze dne 29. 7. 2016 dále žalobkyně uvedla, že evidence školení bezpečnosti práce ze dne 8. 3. 2010 byla předána již dne 9. 12. 2015 v rámci ústního jednání. Tato evidence obsahuje jmenný seznam pracovníků (včetně vlastnoručních podpisů), kteří za dodavatele rozporované práce prováděli. Listina je potvrzena třetí nezávislou osobou, kterou je pan Pavel Pavlas jako osoba oprávněná provádět školení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Dle žalobkyně jde o zásadní vadu řízení, pro kterou mohlo být v předmětné věci rozhodnuto nesprávně.
14. *V pátém žalobním bodu* brojí žalobkyně proti vyhodnocení důkazů žalovaným, neboť jednak daňové doklady, ze kterých si žalobkyně nárokovala odpočet DPH vystavil

dodavatel, který je na nich uveden a tento dodavatel předmětné práce provedl a jednak žalobkyně použila přijaté plnění vážící se k těmto daňovým dokladům ke své ekonomické činnosti.

15. V doplnění žaloby ze dne 29. 7. 2016 dále žalobkyně doplnila, že v rámci daňového řízení prokazovala svůj nárok na odpočet DPH následujícími důkazními prostředky:

- Daňové doklady - přijaté faktury č. F/10270, 10271, 10319, 10320, 10375, 10376, 10439, 10440, 10498, 10499, 10542, 10543, 10589 a 10590 vystavené dodavatelem společností H-Invest. Jedná se o předmětné daňové doklady, ze kterých si žalobkyně nárokovala odpočet DPH.
- Daňové doklady - vystavené faktury, které žalobkyně vystavila pro společnost VIAMONT a.s. (dále jen „společnost VIAMONT“), č. 14610, 14710, 14910, 141010, 141110, 141210, 141310, 141910 a 142010. Tyto faktury zahrnují jednak práce vlastních zaměstnanců, tak i hodnotu subdodávek přijatých od společnosti H-Invest. Dle žalobkyně svědčí o tom, že přijatá plnění (faktury uvedené v bodě č. 1) byla použita k vlastní ekonomické činnosti žalobkyně.
- Tabulka „PV BUILDING Limited - 2010 - porovnání počtu fakturovaných hodin a fakturovaných prací“ - dle žalobkyně svědčí o tom, že žalobkyně nemohla služby fakturované svým odběratelům vykonat pouze s využitím vlastních zaměstnanců. Tabulka je zpracována ze mzdových listů a faktur žalobkyně.
- Evidence školení bezpečnosti práce, které ve dnech 8. 3. 2010, 18. 5. 2010 a 1. 6. 2010 prováděl pan Pavel Pavlas, prevence rizik pro vlastní zaměstnance žalobkyně i pro zaměstnance společnosti MENTEI s.r.o. a H-Invest. Dle žalobkyně svědčí o tom, že práce dle předmětných faktur vykonal pro žalobkyni skutečně její dodavatel H-Invest. Žalovaný se s tímto důkazním prostředkem však nevypořádal a zřejmě jej od správce daně prvního stupně společně se spisem ani neobdržel.
- Rámcová roční smlouva o dílo uzavřená mezi žalobkyní a jejím dodavatelem H-Invest ze dne 1. 1. 2010. Tato smlouva upravuje smluvní vztah žalobkyně s jejím dodavatelem. Dle žalobkyně svědčí o skutečnosti, že práce dle předmětných faktur vykonal pro žalobkyni její dodavatel H-Invest.
- Smlouvy o dílo/objednávky uzavřená žalobkyní se společnostmi VIAMONT a VIAMONT DSP a.s. Dle žalobkyně obě smlouvy svědčí o tom, že žalobkyně měla v inkriminovaném období uzavřen řádný kontrakt se svými hlavními odběrateli, společnostmi VIAMONT a VIAMONT DSP a.s. a že zajišťovala práce, které těmto společnostem fakturovala a na kterých se subdodavatelsky podílel dodavatel žalobkyně.
- Smlouva o postoupení pohledávky uzavřená mezi H-Invest a panem M. K., jejímž předmětem je postoupení pohledávek společnosti H-Invest za žalobkyní (vyplývajících z předmětných faktur) v celkové výši 11 853 367 Kč. Ze smlouvy vyplývá, že pan K. společnosti H-Invest za postoupení těchto pohledávek zaplatil dohodnutou úplatu 9 482 694 Kč již před podpisem této smlouvy. Dle žalobkyně uvedené svědčí nepřímo o tom, že práce pro žalobkyni skutečně vykonal dodavatel H-Invest, protože v opačném případě by vůbec nedošlo ke vzniku postupovaných pohledávek. Postoupené pohledávky byly následně vymáhány soudní cestou, o čemž svědčí zejména usnesení o nařízení exekuce Obvodního soudu pro Prahu 3 č. j. 36 EXE 42727/2011-16, kterým soud nařizuje exekuci těchto pohledávek a dále exekuční příkaz č. j. 121 EX 2104/11-7

JUDr. Venduly Flajšhansové, týkající se výkonu exekuce k uspokojení těchto pohledávek.

- Seznam plateb jiných faktur vystavených dodavatelem žalobkyně v obdobích předcházejících tomuto řízení. Dle žalobkyně svědčí o tom, že obchodní spolupráce mezi žalobkyní a jejím dodavatelem řádně probíhala již delší dobu a v rámci spolupráce byly faktury hrazeny bankovními převody.
- Sdělení informací k výzvě vystavené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 9, č. j. 1064255/14/2009-24903-109196 ze dne 19. 2. 2014 zaslané správci daně a rozhodnutí č. j. 1722752/15/2003-52524-105502. Dle žalobkyně svědčí o tom, že dodavatel žalobkyně přiznal za 2. čtvrtletí roku 2010 daň na výstupu ve výši 113 698 Kč a za 3. čtvrtletí roku 2010 přiznal daň na výstupu ve výši 2 597 658 Kč; celkem tedy 2 711 356,- Kč za obě uvedená období (výhradním odběratelem je přitom právě žalobkyně). Za stejná období si žalobkyně nárokuje odpočet z faktur přijatých od svého dodavatele v souhrnné výši 2 075 562,20 Kč. Z uvedeného lze usuzovat, že veškerá daň, kterou si žalobkyně nárokuje, byla jejím dodavatelem přiznána a práce pro žalobkyni tak skutečně vykonal její dodavatel.

16. Z výše uvedených důvodů žalobkyně navrhuje, aby soud zrušil obě napadená rozhodnutí a žalobkyni přiznal právo na náhradu nákladů řízení.
17. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a k žalobní námitce, že správce daně svou nečinností zapříčinil nemožnost vyslechnutí svědka J. M., uvedl, že správce daně vydal dne 19. 5. 2014 výzvu k podání svědecké výpovědi jmenovaného, která však byla správci daně vrácena provozovatelem poštovních služeb s odůvodněním, že adresát nemá domovní schránku. Podle ust. § 47 odst. 2 daňového řádu nicméně došlo k účinnému doručení. Správce daně se pokusil ještě jednou o doručení výzvy ze dne 19. 9. 2014, avšak opět se stejným výsledkem. Písemnost si adresát u provozovatele poštovních služeb nevyzvedl ani ve lhůtě 10 dnů ode dne jejího uložení. Z ust. § 100 odst. 2 daňového řádu vyplývá, že správce daně je při opakovaném neúspěšném předvolání oprávněn využít institutu předvedení, nikoli povinen jej využít. Žalovaný nicméně po postoupení odvolání správcem daně, nařídil dne 9. 12. 2015 správci daně, aby vyčerpал všechny zákonné prostředky k zajištění výsledku svědka, tj. aby v souladu s ust. § 100 odst. 2 daňového řádu nechal svědka J. M. předvést. Skutečnost, že svědek zemřel jen dva dny (...) poté, co jeho předvedení žalovaný nařídil správci daně, nemůže být dána žalovanému k tíži. Správce daně jednak neměl povinnost svědka předvést a jednak se nedopustil nečinnosti, když svědek zemřel jen dva dny poté, kdy mu využití institutu předvedení svědka nařídil žalovaný.
18. K námitce, že žalovaný odmítl návrh na provedení výsledku svědka pana I. s tím, že návrh na výslech tohoto svědka ze strany žalobce byl ryze účelovým pokusem o protahování řízení a žalobce údajně označil svědka I. a jeho postavení ve společnosti H-Invest již v rámci protokolů ústním jednáním ze dne 9. 12. 2015, žalovaný uvedl, že v posuzovaném případě byl skutkový stav popsán v žalobou napadeném rozhodnutí již dostatečně zjištěn i bez navrhované svědecké výpovědi M. I. Žalobkyně se sice o tom, že za společnost H - invest jednali na stavbě kromě J. M. ještě pan R. F. a pan M. I., zmínila poprvé v podání ze dne 15. 9. 2015 (tj. více než dva roky po zahájení postupu k odstranění pochybností), ovšem na otázku správce daně v rámci výše zmíněného protokolu ze dne 9. 12. 2015 k doplnění identifikace osoby M. I. žádné další údaje neposkytla a rovněž ani nenavrhla jeho svědeckou výpověď. Skutečnost, že výpověď byla navržena až dne 18. 4. 2016 v rámci odpovědi na

seznámení se zjištěnými skutečnostmi, které jí žalovaný v souladu s ust. § 115 odst. 2 daňového řádu před samotným vydáním žalobou napadeného rozhodnutí zaslal, je dle žalovaného, s ohledem na blížíící se konec lhůty pro stanovení daně dle ust. § 148 daňového řádu, ryze účelovým prodlužováním odvolacího řízení. Žalovaný nadto doplňuje, že zmíněný protokol o ústním jednání ze dne 9. 12. 2015 a podání ze dne 15. 9. 2015, na které navazoval, se týkají jiného postupu správce daně, na jiné dani a za jiné zdaňovací období. Konkrétně bylo vyjádření žalobkyně ze dne 15. 9. 2015, ve kterém poprvé zmínila pana I., předloženo v rámci daňové kontroly na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2010.

19. K námitce, že správce daně nemůže odmítnout výpověď svědka jen proto, že žalobkyně neuvedla skutečnosti, o nichž má tento svědek vypovídat, žalovaný uvádí, že návrh na provedení svědecké výpovědi M. I. byl odmítnut nikoli z důvodu nedostatečné specifikace skutečností, o kterých má svědek vypovídat, ale z důvodu dostatečně zjištěného skutkového stavu, kdy výslech svědka M. I. by byl v tomto případě již nadbytečný.
20. Ohledně námítky tendenčního hodnocení svědecké výpovědi M. J. s poukazem žalobce, že správce daně při vyhodnocení této svědecké výpovědi nezohlednil značný časový odstup od doby provádění prací do doby podání svědecké výpovědi, žalovaný uvedl, že s ohledem na skutečnost, že svědek M. J. pracoval u žalobkyně dlouhodobě na pozici stavbyvedoucího, měl práce na předmětné zakázce kontrolovat a od společnosti H-Invest přebírat, je vysoce nepravděpodobné, že by si žádnou konkrétní práci prováděnou na předmětné zakázce nepamatoval. Vyjádření svědka je zároveň v ostrém kontrastu s tím, že předtím do svědecké výpovědi uvedl, že na předmětné zakázce v Tušimicích se prováděla „*generální rekonstrukce a ze stavebních prací téměř vše*“. Argument žalobkyně, kterým naznačuje, že svědek ve skutečnosti o konkrétních pracích něco věděl, ale vzhledem k tomu, že byl předtím správcem daně poučen o důsledcích nepravdivé výpovědi, uvedl raději, že si žádné konkrétní nepamatuje, je pouhou nepodloženou spekulací.
21. Ke svědecké výpovědi M. J., kdy svědek uvedl, že nezná pana J. M., žalovaný uvádí, že pan M. pracoval u společnosti H-Invest na pozici ředitele společnosti. Dle žalobce je velmi nepravděpodobné, že se mohl s panem J., jakožto stavbyvedoucím žalobce, setkat. K tomu žalovaný uvádí, že sám žalobce do protokolu č. j. 1348698/14 ze dne 5. 3. 2014 uvedl, že za společnost H-Invest jednal pan M. a s ním byla také podepsána Rámcová smlouva o dílo PVB 0110 ze dne 1. 1. 2010. Konstrukce žalobce, že by stavbyvedoucí žalobce nevěděl o tom, kdo je v konečném důsledku odpovědný za dodavatelské práce (a kdo je s žalobcem, jakožto jeho zaměstnavatelem, vůbec sjednal), je vysoce nepravděpodobná, a to i v případě, kdy je dle žalobce „*velmi pravděpodobné, že pan I. a případně pan F. působili u dodavatele na obdobné pozici, jako pan J., tedy jako koordinátoři vykonávaných prací*.“
22. K doplňující námitce žalobce, že J. M. byl ze své pozice ředitele společnosti H-Invest jistě oprávněn k uzavření rámcové smlouvy a že ta nadto nebyla ze strany společnosti H-Invest později nijak rozporována, žalovaný uvádí, že v žalobou napadeném rozhodnutí byla tato skutečnost uvedena pouze jako jedna z pochybností o tom, že se obchodní případ se uskutečnil tak, jak bylo formálně deklarováno daňovými doklady od společnosti H-Invest. Skutečností zůstává, že v době uzavření Rámcové smlouvy o dílo a v době vydání daňových dokladů J. M. jednatelem společnosti H-Invest nebyl.
23. K námitce, že správce daně nevyhodnotil předloženou Evidenci školení o bezpečnosti práce ze dne 8. 3. 2010, kterou žalobkyně předložila již dne 9. 12. 2015 v rámci protokolu o

ústním jednání, žalovaný uvádí, že uvedený protokol včetně podání ze dne 15. 9. 2015, č. j. 6082997/15, byl vyhotoven v rámci jiného postupu správce daně, konkrétně týkající se daňové kontroly na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2010. Žalovaný má za to, že nehodnocení tohoto důkazního prostředku, který byl žalobkyní předložen v rámci daňové kontroly na jiné dani a za jiné zdaňovací období, nemá za následek vadu řízení ani nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Nadto v žalobou napadeném rozhodnutí jednak netvrdil, že by na předmětné zakázce pracovali pouze zaměstnanci žalobce a jednak taktéž nerozporoval fakticitu uskutečněného plnění. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí pouze konstatoval, že žalobkyně neprokázala, že bylo zdanitelné plnění skutečně přijato tak, jak bylo formálně deklarováno daňovými doklady od společnosti H - invest. K samotné předložené Evidenci školení bezpečnosti práce pak žalovaný uvádí, že z ní jednoznačně nevyplývá, kteří zaměstnanci jsou nebo naopak nejsou zaměstnanci žalobkyně. Školení absolvovali kromě stavbyvedoucího žalobce M. J., také jednatelé žalobce M. P. a R. V. Je proto s podivem, že v případě, že toto školení absolvovali taktéž zaměstnanci společnosti H-Invest, nejsou zde uvedena jména M. I. či R. F., tj. osob, o kterých žalobkyně tvrdí, že pracovali pro společnost H-Invest jako stavbyvedoucí, pohybovali se po staveništi a v případě M. I. se i podíleli na prováděných pracích a předávali části díla. Skutečnost, že školení o bezpečnosti práce absolvovali i oba jednatelé žalobce, taktéž odporuje hypotéze žalobkyně o tom, že se J. M. nemohl ze své pozice ředitele společnosti H-Invest potkat se stavbyvedoucím M. J.

24. K závěrečné námitce, že žalovaný nesprávně vyhodnotil dostupné důkazy o tom, že daňové doklady, ze kterých si žalobkyně nárokovala odpočet daně, vydal dodavatel společnost H-Invest, která i předmětné práce provedla a že žalobkyně použila přijaté plnění vážící se k těmto daňovým dokladům ke své ekonomické činnosti a rovněž k tomu, že žalobkyně kromě výše uvedené evidence školení bezpečnosti práce ze dne 8. 3. 2010 uvádí dalších osm důkazních prostředků předložených v rámci řízení u správce daně nebo v rámci řízení odvolacího, žalovaný uvádí, že se vyjádřil v žalobou napadeném rozhodnutí k těmto důkazním prostředkům již vyjádřil a dospěl k závěru, že žalobkyně v posuzovaném případě neunesla důkazní břemeno, neboť neprokázala, že předmětná zdanitelná plnění přijala tak, jak bylo formálně deklarováno daňovými doklady od společnosti H-Invest.

III.

Posouzení žaloby

25. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně (výzva k vyjádření se ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla zástupci žalobkyně doručena dne 16. 7. 2016) a žalovaný (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla žalovanému doručena dne 1. 8. 2016) ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřili nesouhlas s tím, aby soud rozhodl bez jednání (§ 51 s. ř. s.).
26. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
27. Městský soud v Praze po posouzení věci neshledal námitky vznesené žalobkyní důvodnými, a to z následujících důvodů:

28. Předně zdejší soud předesílá, že z konstatní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pro uplatnění nároku na odpočet DPH je plátce daně povinen předložit daňový doklad [§ 73 odst. 1 písm. a) zákona o DPH], a tím prokázat uskutečnění zdanitelného plnění. Tuto povinnost je nicméně třeba vykládat v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu tak, že *„prokazování nároku na odpočet daně je sice prvotně záležitostí dokladovou, současně je však třeba respektovat soulad skutečného stavu se stavem formálně právním. Proto ani doklady se všemi požadovanými náležitostmi nemusí být podkladem pro uznání nároku na odpočet, není-li zároveň prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění fakticky došlo, resp. došlo tak, jak je v dokladech deklarováno, či nejsou-li splněny další zákonné podmínky pro jeho uplatnění“* (rozsudek ze dne 27. 1. 2012, č. j. 8 Afs 44/2011-103). Pro uznání nároku na odpočet DPH tedy nejsou rozhodné jen formální náležitosti předloženého a řádně zaúčtovaného daňového dokladu, ale stav faktický, tj. faktické přijetí zdanitelného plnění, které musí být uskutečněno jiným plátcem daně. *„Je proto nezbytné, aby daňový subjekt prokázal v daňovém řízení správci daně nejen to, zda došlo k faktickému uskutečnění zdanitelného plnění, ale i to, zda toto plnění uskutečnila osoba - plátce daně, jenž je jako poskytovatel tohoto plnění uvedena v dokladu, který daňový subjekt jako důkaz k prokázání tvrzeného právního stavu předkládá“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2016, č. j. 4 Afs 295/2015-45).
29. Žalobkyně v podané žalobě tvrdí, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a provedené důkazy nebyly správními orgány správně posouzeny.
30. Konkrétně v prvním žalobním bodu namítá, že správce daně svou nečinností zapříčinil nemožnost vyslechnutí klíčového svědka pana J. M. a postup správce daně byl tak příčinou, že tento důkazní prostředek, není možné provést.
31. Ze správního spisu soud ověřil, že správce daně vydal výzvu k podání svědecké výpovědi č. j. 3528577/14/2003-05404-107820, která se měla uskutečnit dne 18. 6. 2014 ve 13:00 hodin u správce daně, tato výzva adresovaná svědkovi panu J. M. však byla správci daně vrácena provozovatelem poštovních služeb zpět s uvedením, že adresát nemá domovní schránku. Poté správce daně vydal další výzvu k podání svědecké výpovědi č. j. 5596687/14/2003-05404-107820, která se měla uskutečnit dne 20. 10. 2014 ve 13:00 hodin u správce daně, tato výzva adresovaná svědkovi panu J. M. byla správci daně opět vrácena provozovatelem poštovních služeb zpět s uvedením stejného důvodu. Z obálky doručované písemnosti vyplývá, že písemnost si adresát nevyzvedl ani ve lhůtě 10 dnů ode dne jejího uložení u provozovatele poštovních služeb. Dále správce daně vydal výzvu k podání svědecké výpovědi č. j. 3525186/14/2003-05404-107820, která se rovněž měla uskutečnit dne 18. 6. 2014, tato výzva byla adresovaná svědkovi panu M. J., avšak svědek se telefonicky a poté i písemně omluvil z důvodu pracovního pobytu v zahraničí. Jmenovaný se omluvil i z podání svědecké výpovědi, která se měla uskutečnit dne 20. 10. 2014 z důvodu, že je pracovně do konce roku v Jihoafrické republice.
32. Dne 7. 5. 2015 vydal správce daně platební výměr č. j. 1722752/15/2003-52524-105502, v němž mimo jiné na str. 17 uvádí, že *„účastníci obchodních vztahů v rozhodné době jsou pro správce daně nekontaktní a daňový subjekt nemá k dispozici žádné důkazní prostředky, kterými by realizaci plnění, jak to bylo i smluvně ujednáno, doložil.“* V odvolání proti platebnímu výměru zástupce daňového subjektu navrhl výslech pana M. J. s poukazem, že v současnosti pracuje dlouhodobě na různých montážích v zahraničí a daňovému subjektu je známo, že jezdí domů pravidelně po delších časových intervalech a k správcem daně uváděné nekontaktnosti pana M. uvedl, že se domnívá, že tomu může být z důvodu výkonu trestu,

neboť osoba s tímto příjmením je ve výkonu trestu, daňovému subjektu však není známo, jedná-li se o pana M.-syna či o pana M.-otce. Jednatel daňového subjektu se pana M. zkusil zkontaktovat, na korespondenci nikdo nereagoval, zásilky se vracely, v sídle firmy se nikdo nezdržoval. Přes soukromou firmu jednatel daňového subjektu pana M. vypátral a ten mu sdělil, že s pohledávkou již nemá nic společného, peníze dostal a víc ho nic nezajímá.

33. Přípisem ze dne 9. 12. 2015 uložil odvolací orgán správci daně, aby doplnil řízení o svědeckou výpověď pana M. J. a rovněž o svědeckou výpověď pana J. M. Odvolací orgán uložil správci daně, aby k zajištění výsledku svědků vyčerpal všechny zákonné prostředky v souladu s ust. § 100 odst. 2 daňového řádu.
34. Žalobkyně ve své námitce tvrdí, že správce daně svou nečinností zapříčinil nemožnost vyslechnutí klíčového svědka pana J. M. S takto formulovanou námitkou se nelze ztotožnit.
35. Podle ust. § 100 odst. 2 daňového řádu *„v případě, že se předvolaná osoba bez dostatečného důvodu nedostaví ani po opakovaném předvolání, může správce daně vydat rozhodnutí o předvedení a požádat o její předvedení příslušný bezpečnostní sbor, který má pravomoc k předvedení podle jiného právního předpisu.“* Jak vyplývá z výše uvedené citace zákona, správce daně je při opakovaném neúspěšném předvolání oprávněn využít institutu předvedení, nemá však tuto možnost uloženou zákonem jako svou povinnost. V daném případě zavázal správce daně touto povinností nadřízený orgán v přípisu ze dne 9. 12. 2015 a od tohoto data byl správce daně povinen ji respektovat a měl povinnost svědecké výsledky provést včetně využití institutu předvedení svědka.
36. Ze správního spisu vyplývá, že svědecká výpověď pana M. J. byla dne 24. 3. 2016 provedena za účasti zástupce daňového subjektu. K provedení svědecké výpovědi pana J. M. již dojít nemohlo, neboť nastala objektivní událost spočívající v úmrtí jmenovaného svědka dne 11. 12. 2015. Dle soudu nemůže být tato objektivní událost, kterou nelze nijak předjímat, dávana do příčinné souvislosti s neprovedením tohoto důkazního prostředku před tímto datem. Soud se shoduje s žalovaným, že z ust. § 100 odst. 2 daňového řádu vyplývá toliko možnost, nikoli povinnost svědka předvést. Správce daně nebyl nečinný, pokud opakovaně jmenovaného svědka předvolával, avšak svědkovi nebylo možno doručit předvolání k výsledku provozovatelem poštovních služeb tak, aby se předvolání k výsledku dostalo do jeho volní dispozice. Skutečnost, že jmenovaný svědek zemřel dva dny poté, co jeho předvedení nařídil správci daně odvolací orgán, pak měla sice za následek nemožnost provedení tohoto důkazního prostředku, avšak nelze z ní dovodit porušení zákonných povinností správce daně, jenž byl povinen provést tento důkazní prostředek až po stanovení této povinnosti odvolacím orgánem. Je logické, že z důvodu objektivní události (2 dny poté svědek zemřel) nemohl správce daně tento důkazní prostředek provést. S ohledem na uvedené neshledal soud námitky v prvním žalobním bodu důvodnými.
37. Meritum věci spočívá v námitkách obsažených ve druhém a třetím žalobním bodu, kdy žalobkyně nesouhlasí s provedeným dokazováním a konkrétně namítá, že nesprávně byla hodnocena svědecká výpověď M. J. a nebyla provedena svědecká výpověď pana I.
38. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 3. 6. 2013 podala žalobkyně přiznání č. j. 3439397/13 k DPH za zdaňovací období duben 2013, na jehož základě si nárokoval nadměrný odpočet ve výši 1 753 824 Kč. Dne 17. 6. 2013 byl výzvou č. j. 3582161/13 zahájen postup k odstranění pochybností. Výzvou ze dne 3. 3. 2014 byl daňový subjekt konkrétně vyzván, aby vzhledem k přetrvávajícím pochybnostem u přijatých faktur od dodavatele společnosti

H-Invest č. F/10270, 10271, 10319, 10320, 10375, 10376, 10439, 10440, 10498, 10499, 10542, 10543, 10589 a 10590, doložil vznik spolupráce mezi dodavatelem H-Invest a odběratelem tj. daňovým subjektem; doklady, na základě nichž byla uzavřena spolupráce (poptávka, objednávky, smlouvy, rozpočet na prováděné práce); uvedl jména osob jednajících za dodavatele a odběratele; uvedl činnosti, za něž byly faktury vystaveny (upřesnění termínu „akce KO ETU II – OB 11; u faktur přijatých za materiál doložil dodací listy k fakturám nebo soupis použitého materiálu, uvedl, jak bylo plnění deklarované ve fakturách kontrolováno (v případě prací doložil stavební deníky, předávací protokoly, soupis pracovníků, objednávky počtu pracovníků...); uvedl osoby, které byly za dodavatele a za odběratele přítomny při kontrolách plnění a u převzetí díla (zápis o předání a převzetí díla, předávací protokol ...); uvedl, jednalo-li se o akci ve vlastní režii či o dodavatelskou činnost pro jiného odběratele (doložit faktery smlouvy, platby...); uvedl, zda všechny a jakým způsobem byly přijaté faktury uhrazeny (doložit výpisem z bankovního účtu či pokladními doklady), u plateb v hotovosti doložil osoby předávající a přebírající platby, doložil evidence daňových dokladů k prokázání, že faktury přijaté od dodavatele H-Invest nebyly uplatněny v předchozích zdaňovacích obdobích.

39. Dne 5. 3. 2014 se dostavil ke správci daně vedoucí organizační složky, který k výzvě správce daně uvedl, že dodavatele H-invest „přitáhl“ R. F., byla tam Rámcová smlouva o dílo PVB 01-10 ze dne 1. 1. 2010, za dodavatele jednal pan M. a za odběratele pan V. jako vedoucí organizační složky, KO ETU je kompletní rekonstrukce elektrárny Tušimice II a OB 11 znamená obchodní balíček číslo 11, což zahrnuje zhruba 150 staveb – stavebních objektů, investorem byl VIAMONT, dodací listy k fakturám nebo soupis použitého materiálu či kontroly řešili stavbyvedoucí, byl to pan M. J., v srpnu či září nastoupil pan Š., všechny papíry byly v elektrárně v Tušimicích, v lednu 2011 pan Š. náhle zemřel, takže byly problémy se získáním věcí zpět, pan J. se může dostavit jako svědek, ohledně kontrol či předávání díla uvedl, že byly tam, kde to bylo potřeba, tam lidi lítali, takže pokaždé ti lidé dělali něco jiného, u něčeho snad předávací protokoly daňový subjekt má, ale většina akcí proběhla tímto způsobem. Jednalo se o akci pro jiného odběratele – VIAMONT, faktury jím vydané budou doloženy.
40. Následně daňový subjekt správci daně dokládal svá tvrzení listinnými důkazy (Rámcovou roční smlouvou o dílo - PVB 0110 uzavřenou mezi objednatelem tj. daňovým subjektem a zhotovitelem H-Invest ze dne 1. 1. 2010, objednávkou/smlouvou o dílo č. VIA/SOD/4200/2010/PVB/001 ze dne 2. 1. 2010, předmětnými daňovými doklady od korporace H-Invest, evidencí pro účely DPH, smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 11. 3. 2011, usnesením o exekuci č. j. 36 EXE 42727/2011-16 ze dne 8. 4. 2011, exekučním příkazem č. j. 121 EX 2104/11-7 ze dne 19. 5. 2011, vystavenými daňovými doklady pro odběratele VIAMONT, výpisem z bankovního účtu k úhradám od korporace VIAMONT, výzvou od insolvenční správkyně H-Invest k uhrazení pohledávky ze dne 3. 9. 2014). Správce daně k ověření uskutečnění plnění vydal opakované výzvy k podání svědecké výpovědi pana J. M. a pana M. J., avšak k jejich uskutečnění nedošlo z výše uvedených důvodů.
41. Správce daně po vyhodnocení důkazů dospěl k závěru, že daňový subjekt neprokázal, že přijal předmětná plnění tak, jak bylo formálně deklarováno listinnými doklady a ani neprokázal rozsah, předmět plnění a použití přijatých zdanitelných plnění pro uskutečnění své ekonomické činnosti, a proto vydal platební výměr.

42. V rámci odvolacího řízení byla dne 24. 3. 2016 uskutečněna svědecká výpověď pana M. J. za účasti zástupce daňového subjektu. Svědek uvedl, že u společnosti PV Building dělal stavbyvedoucího, v roce 2010 ukončil pracovní poměr a následně u společnosti opět pracoval od roku 2011 do roku 2012, ale není si jistý. K zakázkám (stavbám) v roce 2010 svědek uvedl, že se určité dělalo v elektrárně Tušimice, kde se dělala generální rekonstrukce, ze stavebních prací téměř všechno, dále se odstraňovaly povodňové škody. K dotazu jaké konkrétní práce byly prováděny v elektrárně Tušimice, uvedl svědek, že si nepamatuje o jaké konkrétní práce se jednalo. K dotazu kdo konkrétně práce na této zakázce prováděl, svědek uvedl, že tam pracovali s vlastními lidmi a jako subdodávka tam byla firma H-Invest. Vlastní lidi kontroloval svědek a subdodávka měla svého vedoucího, se kterým svědek komunikoval. Zakázku za H-Invest předával pan I. a přebíral ji svědek. K dotazu jaké doklady byly k jednotlivým zakázkám vyhotovovány – objednávky, stavební deníky, předávací protokoly, seznamy pracovníků, faktury - uvedl svědek, že objednávka určitě, stavební deníky se vedly, seznamy pracovníků, protože v Tušimicích se chodilo na školení, kterým museli všichni projít. Stavební deník vedl svědek a seznamy pracovníků taky. Stavební deníky svědek předal panu Š., který nastupoval po něm, kde skončily není svědkovi známo. Na stavbě jednal za společnost s I., pana M. nezná.
43. Lze konstatovat, že výše uvedená svědecká výpověď byla žalovaným hodnocena na str. 7 napadeného rozhodnutí, kde ji posuzoval v návaznosti na další provedené důkazy. Soud se ztotožňuje s hodnocením výpovědi, že svědek neuvedl žádné konkrétní stavební práce, které měly být na předmětné zakázce v Tušimicích prováděny (předmětné daňové doklady mají být vystaveny právě na práce z této zakázky), byť přitom uvedl, že se dělala generální rekonstrukce a ze stavebních prací téměř vše a byl v pozici stavbyvedoucího, který měl práce kontrolovat a od korporace H-Invest přebírat, svědek neuvedl ani žádná jména osob z korporace H-Invest kromě pana F. a pánů I. Svědek pan J. uvedl, že existoval stavební deník, objednávka, seznam pracovníků a záznam o odpracovaných hodinách, žádné z nich však daňový subjekt v průběhu celého řízení nepředložil.
44. Soud dodává, že při absenci důkazních prostředků, k nimž byla žalobkyně vyzvána již ve výzvě ze dne 3. 3. 2014 (dílčí objednávky, rozpočet na prováděné práce, dodací listy k fakturám nebo soupis použitého materiálu, stavební deníky, kontrolní či předávací protokoly, soupis pracovníků vykonávajících dílo) i při zohlednění delšího časového odstupu svědecké výpovědi pana M. J. od uskutečnění zdanitelného plnění, nelze dospět k jinému závěru, než že touto výpovědí, ani v návaznosti na listinné důkazy předložené daňovým subjektem, nebylo prokázáno, že daňový subjekt přijal předmětná plnění tak, jak je deklarováno v listinných dokladech a nebyl neprokázán ani rozsah a předmět plnění. Je tomu tak proto, že výpověď tohoto svědka je natolik obecná, že jí nemohl být prokázán rozsah a předmět faktického plnění předložené Rámcové roční smlouvy o dílo - PVB 0110 uzavřené mezi daňovým subjektem a zhotovitelem H-Invest ze dne 1. 1. 2010, v níž se zhotovitel zavázal provést pro objednatele dílčí díla, která měla být dále specifikována v dílčích objednávkách objednatele včetně místa plnění (čl. II., bod 1. smlouvy).
45. Soud zde poukazuje na obsah předložené Rámcové roční smlouvy o dílo – PVB 0110, v níž se pod bodem 2. Strany smlouvy dohodly, že předmětem dílčích děl je dle dílčích objednávek realizovat dle zadání v dílčí objednávce buď provedení prací a výkonů nebo provedení specifikované ucelené části díla. Přitom písemné dílčí objednávky budou číslovány v podobě - číslo stavby objednatele/osobní kód zástupce objednatele/pořadové číslo dílčí objednávky - a tyto dílčí objednávky budou tvořit postupné dodatky k této

Rámcové roční smlouvě o dílo, na něž se vztahuje v plném rozsahu ujednání této rámcové smlouvy. Dílčí objednávka bude vždy obsahovat jméno stanoveného odpovědného zástupce objednatele, který je oprávněn odsouhlasit rozsah provedených prací a výkonů na dílčím díle, a cenu dílčího díla (čl. II., bod 4. a bod 5. smlouvy). Dle smlouvy se zhotovitel zavázal provést dílčí dílo a řádně jej dokončené předat objednateli ve smluvené lhůtě uvedené v dílčí objednávce (čl. III., bod 2. smlouvy). Dále dle smlouvy podkladem pro vystavení faktury a provedení platby je odsouhlasený soupis provedených prací a výkonů podepsaný odpovědným pracovníkem objednatele, bez tohoto dokladu není možné fakturu vystavenou zhotovitelem, uhradit (čl. V., bod 2. smlouvy). Jak je uvedeno v čl. VIII., bodu 1. a 3. smlouvy zhotovitel je povinen vést v průběhu provádění dílčího díla stavební deník, který slouží jako doklad o průběhu provádění dílčího díla, zápis do stavebního deníku činí zhotovitel po předání prostoru staveniště objednatelem. Denní záznamy čitelně zapisuje a podepisuje stavbyvedoucí, popř. jeho zástupce zásadně v den, kdy byly práce provedeny nebo kdy nastaly skutečnosti, které jsou předmětem zápisu. V čl. VIII., bodu 6. smlouvy se strany dohodly, že zhotovitel je povinen stavební deník po skončení provádění díla předat objednateli a v čl. IX., bodu 3. smlouvy se strany dohodly, že dílo je převzato zápisem podepsaným oprávněnými pracovníky obou smluvních stran.

46. Z výše uvedené smlouvy, kterou daňový subjekt předložil k důkazu přijetí předmětného plnění od společnosti H-Invest, tedy vyplývá, že průběh provedení díla (o němž daňový subjekt uvedl, že představoval 150 staveb a generální rekonstrukci elektrárny Tušimice), byli účastníci smluvního vztahu povinni zaznamenat v dílčích objednávkách, jejichž obsah byl striktně stanoven s tím, že dílčí objednávky budou tvořit postupné dodatky k Rámcové roční smlouvě o dílo. Lhůty pro dokončení jednotlivých dílčích děl byly stanoveny již v dílčích objednávkách, bez odsouhlaseného soupisu provedených prací a výkonů, který byl podepsán odpovědným pracovníkem objednatele tj. daňového subjektu (tedy musel mít písemnou podobu) nebylo možné fakturu vystavenou zhotovitelem tj. korporací H-Invest uhradit, tato korporace jako zhotovitel byla povinna vést v průběhu provádění dílčích děl stavební deník (který sloužil jako doklad o průběhu provádění dílčích děl) a po skončení provádění díla byla povinna stavební deník předat objednateli, tedy daňovému subjektu. Dle smlouvy se strany dohodly, že dílo je převzato zápisem podepsaným oprávněnými pracovníky obou smluvních stran.
47. Vzhledem k počtu prováděných dílčích děl (dle vyjádření daňového subjektu cca 150 představující generální rekonstrukci elektrárny Tušimice) nelze dle soudu na jejich předložení rezignovat a absenci všech těchto důkazních prostředků, jež by byly ve své úplnosti způsobilé zdokumentovat průběh provádění dílčích děl, nahradit provedením výsledku dalšího svědka, jenž se měl na staveništi pohybovat. Dle soudu ani výpověď pana I. jako stavbyvedoucího by nemohla prokázat, v jakém konkrétním rozsahu byly uzavřeny jednotlivé dílčí objednávky, které měly tvořit postupné dodatky k Rámcové roční smlouvě o dílo, jaké byly konkrétní lhůty pro dokončení jednotlivých dílčích děl a zda byly tyto lhůty vždy dodrženy tak, aby nemohla být aktivována odpovědnost za vady díla upravená v rámcové smlouvě v čl. X. a to i z důvodu zjištění vad jednotlivých dílčích děl.
48. Výtka žalobkyně, že měla být vyzvána ke sdělení skutečností, o nichž má jmenovaný svědek vypovídat, je lichá, neboť ze správního spisu je zřejmé, že výzva nebyla učiněna žalovaným proto, že výslech svědka M. I. shledal nadbytečným, protože skutkový stav shledal dostatečně zjištěným. Úvahu žalovaného, že návrh na výslech tohoto svědka byl účelovým pokusem žalobkyně protahovat řízení, shledává soud irelevantní, neboť není pro

rozhodnutí ve věci rozhodnou. Naopak rozhodnou otázkou je, zda i bez provedení výslechu tohoto svědka, byl řádně zjištěn skutkový stav. K této otázce se zdejší soud vyjádřil již v předcházejícím 45. bodu rozsudku.

49. S ohledem na výše uvedené soud tedy námitky ve druhém a třetím bodu neshledal důvodnými.
50. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobkyně namítá, že správce daně ani žalovaný se nevypořádali se všemi důkazy, konkrétně s Evidencí školení bezpečnosti práce ze dne 8. 3. 2010 prokazující, že při něm byli proškoleni zaměstnanci nejen žalobkyně, ale i zaměstnanci společnosti H-Invest.
51. Soud předně konstatuje, že žalobkyní uvedený důkazní prostředek neshledává natolik zásadním důkazním prostředkem, že by nevypořádání se s ním bylo vadou řízení, pro kterou mohlo být v předmětné věci rozhodnuto nesprávně. Do správního spisu je závěrem založeno podání žalobkyně ze dne 15. 9. 2015 č. j. 6082997/15, v němž se vyjadřuje k protokolu č.j. 5865478/15/2003-60565-109529 a k němuž přikládá Evidenci školení bezpečnosti práce ze dne 8. 3. 2010. Soud se shoduje s žalovanou, že sama skutečnost, že žalobkyně v rámci daňové kontroly na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2010 předložila důkazní prostředek, který nebyl hodnocen v předmětném řízení, nemohla mít za následek vadu řízení ani nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.
52. *V pátém žalobním bodu* žalobkyně poukazuje na důkazní prostředky, které v rámci řízení předložila s tvrzením, že prokazují, že předmětná plnění přijala tak, jak bylo formálně deklarováno listinnými doklady od dodavatele, tj. společnosti H-Invest. Žalobkyně uvádí jednotlivé listinné důkazy, k nimž se soud současně vyjadřuje:
53. K daňovým dokladům - přijatým fakturám č. F/10270, 10271, 10319, 10320, 10375, 10376, 10439, 10440, 10498, 10499, 10542, 10543, 10589 a 10590 vystaveným dodavatelem společností H-Invest, z nichž si žalobkyně nárokovala odpočet DPH, soud uvádí, že tyto daňové doklady nejsou důkazem prokazujícím, že předmětná plnění byla přijata od dodavatele společnosti H-Invest tak, jak je v nich deklarováno, samy o sobě představují toliko výzvu korporace H-Invest k zaplacení v daňovém dokladu uvedené částky.
54. K daňovým dokladům - vystaveným fakturám, které žalobkyně vystavila pro společnost VIAMONT, č. 14610, 14710, 14910, 141010, 141110, 141210, 141310, 141910 a 142010, soud uvádí, že tyto daňové doklady nejsou důkazem prokazujícím, že předmětná plnění byla přijata od dodavatele společnosti H-Invest tak, jak je v nich deklarováno, samy o sobě představují toliko výzvu daňového subjektu k zaplacení v daňovém dokladu uvedené částky.
55. K tabulce „PV BUILDING Limited - 2010 - porovnání počtu fakturovaných hodin a fakturovaných prací“, soud uvádí, že tato tabulka vytvořená daňovým subjektem není důkazem prokazujícím, že předmětná plnění byla přijata od dodavatele společnosti H-Invest tak, jak je v nich deklarováno, nesvědčí o tom, že práce dle faktur společnosti H-Invest vykonal pro žalobkyni skutečně její dodavatel H-Invest, tímto důkazem žalobkyně prokazuje, že žalobkyně nemohla služby fakturované svým odběratelům vykonat pouze s využitím vlastních zaměstnanců, uvedené však sporné není, naopak neprokazuje posuzovanou otázku, tj. že předmětná plnění byla přijata od dodavatele společnosti H-Invest tak, jak je v nich deklarováno.

56. K Evidenci školení bezpečnosti práce, které ve dnech 8. 3. 2010, 18. 5. 2010 a 1. 6. 2010 prováděl pan Pavel Pavlas v oblasti prevence rizik, soud uvádí, že tato evidence není důkazem prokazujícím, že předmětná plnění byla přijata od dodavatele společnosti H-Invest tak, jak je v nich deklarováno. Z předložené evidence školení bezpečnosti práce lze seznat, které zde uvedené osoby absolvovaly školení, nelze však seznat, které osoby z nich byly zaměstnanci žalobkyně.
57. K Rámcové roční smlouvě o dílo uzavřené mezi žalobkyní a korporací H-Invest ze dne 1. 1. 2010, soud uvádí, že tato rámcová smlouva upravuje smluvní vztah žalobkyně s korporací H-Invest, není však důkazem prokazujícím, že předmětná plnění byla přijata od dodavatele společnosti H-Invest tak, jak je v nich deklarováno, jinými slovy tato smlouva není důkazem, že předmět smlouvy v ní specifikovaný byl účastníky smlouvy realizován a jak, popř. v jakém rozsahu se uskutečnil.
58. Ke Smlouvě o dílo/objednávky uzavřené žalobkyní se společnostmi VIAMONT a VIAMONT DSP a.s., soud uvádí, že tato smlouva upravuje smluvní vztah žalobkyně se společnostmi VIAMONT a VIAMONT DSP a.s., není však důkazem prokazujícím, že předmětná plnění byla přijata od dodavatele společnosti H-Invest tak, jak je v nich deklarováno, jinými slovy tato smlouva/objednávky nejsou důkazem o realizaci předmětu smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a korporací H-Invest ze dne 1. 1. 2010.
59. Ke smlouvě o postoupení pohledávky uzavřené mezi H-Invest a panem M. K., jejímž předmětem je postoupení pohledávek společnosti H-Invest za žalobkyní, jež by měly vyplývat z předmětných faktur v celkové výši 11 853 367 Kč, soud uvádí, že ze smlouvy vyplývá, že pan K. zaplatil společnosti H-Invest za postoupení těchto pohledávek dohodnutou úplatu 9 482 694 Kč, není však důkazem prokazujícím, že předmětná plnění byla přijata od dodavatele společnosti H-Invest tak, jak je v nich deklarováno, jinými slovy tato smlouva o postoupení pohledávky není důkazem o realizaci předmětu smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a korporací H-Invest ze dne 1. 1. 2010. Rovněž usnesení o nařízení exekuce Obvodního soudu pro Prahu 3 č. j. 36 EXE 42727/2011-16, kterým soud nařizuje exekuci těchto pohledávek a dále exekuční příkaz č. j. 121 EX 2104/11-7 JUDr. Venduly Flajšhansové, týkající se výkonu exekuce k uspokojení těchto pohledávek, sice svědčí o tom, že postoupené pohledávky byly následně vymáhány soudní cestou, avšak nejsou důkazem prokazujícím, že předmětná plnění byla přijata od dodavatele společnosti H-Invest tak, jak je v nich deklarováno.
60. K seznamu plateb jiných faktur vystavených dodavatelem žalobkyně v obdobích předcházejících tomuto řízení, soud uvádí, že se jedná o důkaz, že mezi žalobkyní a korporací H-Invest existoval obchodní vztah předcházející předmětné období, avšak není důkazem prokazujícím, že předmětná plnění byla přijata od dodavatele společnosti H-Invest tak, jak je v nich deklarováno, jinými slovy předložený seznam se týká jiného období, jiného předmětu plnění a nemůže vůbec vypovídat o realizaci předmětného plnění.
61. Ke Sdělení informací k výzvě vystavené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 9, č. j. 1064255/14/2009-24903-109196 ze dne 19. 2. 2014 zaslané správci daně a rozhodnutí č. j. 1722752/15/2003-52524-105502, soud uvádí, že se jedná o důkaz týkající se korporace H-Invest o tom, že přiznala za 2. a 3. čtvrtletí roku 2010 daň na výstupu, nejedná se však o důkaz prokazující, že předmětná plnění byla přijata od dodavatele společnosti H-Invest tak, jak je v nich deklarováno. Lze doplnit, že pro přiznání či neuznání nároku na odpočet daně, resp. pro naplnění zákonných podmínek

oprávněnosti nároku na odpočet daně, není otázka, zda jiný daňový subjekt odvedl daň relevantní, neboť zákon nestanovuje jako podmínku pro uplatnění tohoto nároku odvedení daně jiným subjektem.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

62. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
63. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
64. Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud této osobě žádnou povinnost neuložil, proto jí náklady v tomto smyslu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 22. ledna 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.

předsedkyně senátu